

Sagen forholder sig. Naar jeg nu spørger om, hvad der har vakt denne Tvivl, saa vil jeg først med et Par Ord omtale, at der igaar er talt Meget om, hvad jeg selv under Lovens første Behandling kom til at berøre, at ved de Indskrænkninger, som ere paalagte Jøderne med Hensyn til Inddragene her i Landet, var det aabenbart, at de ikke blot havde deres Grund i religiøse, men i andre Hensyn; det er saa. Jeg er ganske overbevist om, at det historisk forholder sig saaledes, at disse Indskrænkninger have havt ikke blot en religiøs, men ogsaa en anden Grund. Men der er Ingen, som kan tvivle paa, at disse Indskrænkninger, skjøndt reisende sig tildeels, jeg siger kun tildeels, fra andre Hensyn, dog knytte sig til en religiøs Confession; og derom er der vel Ingen, som vil reise Tvivl. Jeg troer heller ikke, at min ærede Collega har sagt, at der var reist Tvivl om, at disse Indskrænkninger havde deels en religiøs, deels andre Grunde. De ere knyttede til Begrebet Jøde, mosaiske Troesbeholdere, og ere saaledes knyttede til en confessionel Forskjel, en confessionel Egenkab ved Individet, og forsaavidt komme de ogsaa i Berørelse med Grundlovens Bestemmelse om, at Confessionens Forskjellighed hos Individerne ikke skulde have nogen Indflydelse paa de borgerlige Rettigheder. Men der knytter sig til dette Forhold ogsaa et andet Spørgsmaal. Ministeriet vilde ikke have havt nogen Tvivl om, at der ved den omhandlede Bestemmelse i Grundloven er indrommet alle Confessioner, altsaa ogsaa den jødiske, at der ikke paa Confessionen kan bygges Indskrænkning af nogen som helst Art, om end saadanne Indskrænkninger af andre Motiver kunne gjøre sig gjældende; af hvilket som helst Motiv man end paalægger Indskrænkninger, saa kan man ikke paalægge Jøderne som saadanne en Indskrænkning i deres borgerlige og politiske Rettigheder. Men nu er Spørgsmaalet: gjælder dette alene med Hensyn til Borgere i Landet eller gjælder det ogsaa med Hensyn til Inddragne her i Landet? Der foreligger det Punkt, hvorom Ministeriet eller jeg for mit Bedkommende har havt en ganske bestemt og klar Overbevisning, som i denne Sag er deelt af Medlemmer, som ellers synes at afsvige sær-

deles meget fra mig i deres Betragtning af mangehaande Forhold. Jeg troer, at, naar der staaer: „Ingen kan paa Grund af sin Troesbeholdelse berøves Adgang til den fulde Nydelse af borgerlige og politiske Rettigheder,“ saa er der just ved de Udtryk „den fulde Nydelse af borgerlige og politiske Rettigheder“ angivet et Prædicat, som ikke passer til det Subject, som her er omhandlet. Der er talt om et Individ, som uden Hensyn til Confessionen er berettiget til at kræve borgerlige og politiske Rettigheder her i Landet; men det er en Fremmed ikke berettiget til, enten han saa hører til den eller den Confession. Altsaa er det i og for sig ingenlunde givet, at denne Grundlovs-Bestemmelse, som angaaer Udøvelsen af borgerlige og politiske Rettigheder, at den ophæver en speciel Lovbestemmelse om Adgang her til Landet. Denne Lov angaaer et Forhold, som er vigtigere, men jeg kan dog gjerne bruge en Analogie, som ligger meget nær, fra andre Forhold. Der er saaledes en Bestemmelse, som angaaer Inddragne her i Landet, og som kommer til Anvendelse mod Fremmede, men som aldeles ikke har Anvendelse paa den, som allerede er her i Landet. Man kan saaledes ikke forlange, at den, som er i Landet, at han, for at drage frit omkring og for at ernære sig, skal være i Besiddelse af visse Midler, og at han skal godtgjøre, at han har Subsistens-Midler. Derimod er der en Bestemmelse af det Indhold i vor Lovgivning, at den, der kommer som Fremmed her til Landets Grændse, i visse Tilfælde kan underkastes en Undersøgelse i den Henseende, og skal godtgjøre at være i Besiddelse af visse Midler, for at kunne ernære sig under sit første Ophold her i Landet. Det er en Bestemmelse af en ganske anden Art, men en særegen Bestemmelse om Inddragne her i Landet, som er forskellig fra Bestemmelsen om Udøvelsen af Rettigheder her i Landet, naar man er her. Det er klart, at Jøden, ved at drage her ind i Landet, ikke kommer til det, som omtales i den paaberøede Grundlovs Paragraph; thi han kommer ingenlunde til fuld Nydelse af borgerlige og politiske Rettigheder. Fordi Jøden faaer Lov til at drage herind, saa opnaaer han ligesaa lidt som den